

[Klaus Hækkerup]

Denne sammenhæng er nødvendig, da vi ville ende i en situation, hvor nogle tjenestemandspensionister ville få mere i pension, end de havde i løn, hvis vi ikke foretog nogen anden ændring end blot at afskaffe samordningsfradraget. Det var jo præcis det modsatte, et enigt Folketing gav udtryk for den 11. december 1992, da vi vedtog dagsordensforslaget om afskaffelse af samordningsfradraget.

Ændringen af reglerne om beregning af tjenestemandspensionerne, de foreslåede nye regler, vil i øvrigt bringe tjenestemandssystemet tæt op ad det, vi kender fra en række pensionskasser, f.eks. ved, at pensionen skal beregnes i forhold til den pensionsgivende løn, og ved, at de første pensionsår kommer til at tælle relativt mere end de sidste pensionsår – svarende til, at de bidrag, der indbetales til pensionskasser i starten af ansættelsen, dækker en større del af den endelige pension end de bidrag, der indbetales til sidst.

Endelig sker der også for så vidt angår ægtefællepensionen en tilnærmelse til pensionskassespensionerne.

Der er grund til at understrege meget kraftigt, at staten ikke tjener på dette nye beregningssystem. Tværtimod er der en mindre merudgift i årene omkring år 2000, fordi de allerede pensionerede bevarer den udbetalte højere pension, medens de gradvise forbedringer også gives til allerede pensionerede på de pågældende skalatrin.

Der er også grund til at fremhæve, at lovforslaget indeholder ganske gunstige overgangsordninger. Ingen vil få nedsat sin tjenestemandspension i kroner efter pensioneringen, uanset hvornår pensioneringen finder sted. I alle de eksempler, som CO II har nævnt i sin annonce, vil tjenestemandspensionisten få en fremgang i den disponible indkomst, altså en fremgang i det beløb, der er til rådighed, når der er betalt skat af den indkomst, man får udbetalt.

Ser vi f.eks. – sådan som finansministeren har oplyst det i bilag 27 til lovforslaget – på en overlærer, en dobbeltspensionist, så vil den pågældende i dag efter de gældende regler, når vedkommende er under 67 år, få 144.000 kr. Efter lovforslagets regler vil den pågældende i 1998 få 171.000 kr. Ser vi på en, der er over 67 år og altså oppebærer folkepension og ATP, vil den pågældende efter de gældende regler få

167.000 kr. og efter forslagets regler få 170.000 kr., ja, næsten 171.000 kr.

Under alle omstændigheder er der tale om en fremgang, og der er ingen grund til at køre nogle annoncer, der taler om tyveri. Tværtimod er der her tale om godt gedigent gavegiveri fra statens side.

Per Stig-Møller (KF):

Folketinget besluttede i december i fjor, at finansministeren skulle optage forhandlinger med organisationerne med henblik på gradvis at aftrappe samordningsfradraget.

Ved førstebehandlingen spurgte vi til de forhandlinger, som stod omtalt i bemærkningerne, og fik under debatten af finansministeren oplyst, at nogle af organisationerne var tilfredse med ministerens lovforslag, mens andre var utilfredse. Senere kom organisationerne så i deputation til Arbejdsmarkedsudvalget, hvor CO II og TOK faktisk sagde, at der ikke havde været ført forhandlinger, og at man var stærkt imod forslaget og i øvrigt bad om ikke at få aftrappingsfradraget rodet ind i skattereformen.

Senere har finansministeren så været i samråd og redegjort for sit syn på forhandlingerne, og derudover har han nu taget møde med organisationerne. Så vidt, så godt.

Men påstand står stadig mod påstand i relation til, om nogle nu vil miste mellem 5.000 kr. og 30.000 kr. årligt eller ej. Finansministeren har afvist organisationernes regneeksempler, senest her i salen i går, nu gentaget af partiets ordfører. Men organisationerne fastholder alligevel deres utilfredshed. Det er svært for os at gennemskue, men jeg kan konstatere, at forhandlingerne ikke har ført til et tilfredsstillende resultat; man er nemlig langt fra enige. Dette fremgår af organisationernes annoncer og af det brev, som CO II har sendt til Arbejdsmarkedsudvalget den 20. juni, og hvori der står, at der nu har været forhandlinger, men at der ikke kunne »opnås enighed om ændringer, der kunne accepteres af alle centrale organisationer«.

Jeg må derfor sige, at sagen står utilfredsstillende for os. Derfor har vi i betænkningen opfordret ministeren til at trække forslaget tilbage, så der bliver tid til en grundig bearbejdning af det, hvorefter vi kan finde en løsning, der vil være tilfredshed med eller i det mindste accept